

Lars-Arne Norborg 75 år

Lars-Arne Norborg har varit kommunfullmäktiges ålderspresident och vänsterpartiets kanske mest uppskattade talare under den gångna mandatperioden, även i breda kretsar av Lunds politiskt medvetna borgerlighet. Ynglingen med den stundom spjuveraktiga glimten och den lätt västsvenska accenten fyllde igår 75 år. Tyvärr hade han då anmält förhinder att delta i fullmäktiges sammanträde.

Lars-Arne är en oslagbar kombination av den bildade lundaakademikern, författaren, historiedocenten och vältalaren men med ett klassperspektiv som har samma självklara tyngd och värme som hans bildning. Erfarenheterna av uppväxten i den proletära Marks kommun ledde Lars-Arne till studier i Göteborg av Marx' teorier om världen – särskilt den industrialiserade världens produktionsförhållanden. Den dialektiken blev för flera generationer historiestuderande i Lund en behållning för livet, därom har många vittnat.

Intresset för politik – vilka krafter styr historiens gång? – har med Lars-Arnes klarsyn lett honom rakt på socialismens väg. Släktbakgrunden bland bönder ledde honom dock ett tag in på ett villospår, när han under 70-talet engagerade sig i centern. Det var när föreställningen och förhoppningen grusades om att i lundacentern finna den kulturkonserveratism som Lars-Arne ihärdigt präglas av, som han lämnade dess styrelse och anslöt sig till vänsterpartiet. Droppen var Patologens rivning.

Sedan dess har Lars-Arne varit en alltmer aktad talesman för den goda miljö och inte minst trafikmiljö som numera inte bara vänsterpartiet eftersträvar i Lund. Måtte vi få njuta av dina stilistiskt lysande budgetpläderingar i hundrade år!

VB gratulerar till de tre avverkade kvartsseklen!

Vänstermajoriteten äntligen överens!

Efter de i tisdags avslutade partiförhandlingarna mellan socialdemokraterna, miljöpartiet och vänsterpartiet, har nu alla tre partiernas medlemsmöten godkänt en överenskommelse. De senaste besluten togs på onsdagskvällen enhälligt av vänsterpartiets medlemsmöte, liksom någon timme senare också enhälligt av miljöpartiet de grönas medlemsmöte. Det ser alltså nu ut som om Lund under den kommande mandatperioden skulle få chansen att uppleva en helt annorlunda politisk världsbild på det lokala planet.

Överenskommelsen ställer höga krav på de tre partierna. Men den ger också andra förutsättningar för ett påtagligt resultat jämfört med den förra perioden då samma partier var i majoritet men desvärre inte lyckades genomföra särskilt mycket.

Vad detta då berodde på kan man förvisso diskutera. Den borgerliga hegemonins konserverande inverkan förmådde uppenbarligen förvaltningarnas tjänstemän att då förhålla viktiga ärenden tills de tre åren var tillända. Men också oförmågan och den kanske bristande viljan hos de tre partierna i den då "nya" majoriteten att verkligen åstadkomma något för lundaborna positivt och bestående.

Efter allt "strul" i den senaste tidens politiska diskussioner, kan det se ut som om överenskommelsen hänger på en skör tråd och därför fordrar mycket energi för att få den att hålla. Låt den växa sig stark och bli en länk som förenar det positiva i de tre partiernas politiska visioner och gärna får med sig andra partiernas goda idéer!

Inget kommunalråd till v eller mp

Med partiförhandlingarna har förutom ett samverkansdokument också följt en överenskommelse om fördelning av politiska uppdrag mellan de tre partierna. Både miljöpartiet och vänsterpartiet gjorde ju anspråk på en av majoritetens tre kommunalrådsposter. Med 11 av 33 mandat borde detta vara rimligt, tyckte mp och v. Men resultatet blir nu att socialdemokraterna efter uppenbarligen långa interna diskussioner tar alla tre kommunalrådsposterna. Vänsterpartiet får sy ihop en diversehandlare med utgångspunkt i olika avroderade presidieposter.

Medan miljöpartiet tar vice ordförandeposten i miljönämnden och sex andra nämnder, men ingen ordförandepost, får vänsterpartiet ordförandeposter i tre nämnder – fastighetsnämnden, fritidsnämnden och socialnämnden – plus två delegationer – personalutvecklingsutskottet och miljödelegationen.

Vilka ska sitta i nämnderna?

Vid vänsterpartiets medlemsmöte i onsdags kväll nominerades med utgångspunkt från förhandlingarnas resultat också förtroendevalda till kommunstyrelsen och 15 andra nämnder. Till kommunstyrelsen, som ska väljas redan nästa vecka, nominerades Roland Andersson som ordinarie ledamot. Vem som ska bli ersättare är inte helt klart. Några nämnder bordlades också, eftersom valberedningen fått färsk direktiv från förhandlingsgruppen senast samma morgon.

Medlemsmötet beslöt dock att till kommunfullmäktiges valmöte i december nominera följande poster (ersättare inom parentes):

Biblioteksnämnden: Boel Billgren (Catta Torhell)

Byggnadsnämnden: Thomas Schlyter (Eva Kristensson)

Fritidsnämnden: Göran Fries (Finn Hagberg)

Färgarens styrelse: (Ulf Ny-mark)

Gatu- och trafiknämnden: Daniel Huledal (Ola Hagring)

Kulturnämnden: Kitten Andersberg (Sven-Hugo Mattsson)

LKF:s styrelse: Ulf Nymark (Clas Fleming)

Miljödelegationen: Karin Svensson Smith

Miljönämnden: Karin Svensson Smith

Park- och naturvårdsnämnden: Henrik Smith (Mikael Svensson)

Parkeringsbolagets styrelse: Gunnar Sandin

Renhållningsstyrelsen: Lars Bengtsson (Sven-Inge Cederfelt)

Räddningsnämnden: Björn Stenholm (Kent Nilsson)

Skolstyrelsen: Gunnar Stensson (Kajsa Theander)

Social distriktsnämnd C: Anna-Stina Löven (Margaretha Björns-son)

Social distriktsnämnd Ö: Bengt-Göran Paradis (Agneta Granér)

Socialnämnden: Sven-Bertil Persson (Per Schüller)

Samverkansdokumentet

När det så gäller själva samverkansdokumentet, dvs den överenskommelse mellan de tre partierna i majoritet, så bygger den som VB tidigare berättat om på sju punkter om att värna välfärden, om ökat inflytande över välfärden, om en miljövänligare kommun, om ökad regional miljöplanering, om satsningar på kultur, fritid och kulturmiljö, om att trygga ekonomin i kommunen, samt på en åttonde punkt om politisk kontinuitet, där de tre partierna kommer överens om att samarbeta under mandatperioden för att genomföra det som överenskommit i dokumentet.

Som framgått av redogörelsen för förhandlingarna i förra veckans VB, var det några knäckfrågor kvar att lösa för att överenskommelsen skulle gå i lås. Både miljöpartiets och vänsterpartiets medlemsmöte tog nu formuleringen om att "Östra Ringen skall inte byggas. Det innebär att ingen ringväg eller genomfartsled byggs öster om Lund".

När det gäller parkeringsanläggningar är man överens om formuleringen "Möjligheten att använda kvarteret Blekhagen vid Laboratoriegatan för bostäder och/eller verksamheter skall prövas i detaljplan".

VB räknar med att kunna publicera hela samverkansdokumentet i nästa nummer, så att alla våra läsare får klart för sig vad man kan räkna med under de närmaste fyra åren!

Thomas Schlyter

Modevisning på Grand

Högonkonjunkturen är här. Det kan vi se på modet. När det är lågkonjunktur, då ökar tygmängden hos våra kläder, antalet plagg ökar, längre kjolar, större skillnad mellan mans- och kvinnodräkt. Så har det varit de senaste åren. Modet har hetat "Grunch". Flera lager med säckiga plagg ovanpå varandra utmärker denna stil.

Men nu är Grunchen ute. Nu ska det vara "Flirty". Det är högonkonjunktur, och då minskar tygmängden, kroppens naturliga former ska framhävas, glada färger, ben och konturer syns, mannens och kvinnans kläder blir mer lika. Grunchen är död – leve Flirty!

Så lät det ungefär på senaste modevisningen på Grand Hotell. I stora salen var ca 250 personer samlade vid hemlagad laxpaté, örtagårdssås och Vin René Barbier Kraliner. Arrangörer var boutiqueerna Baroque och Femelle Country på Bytaregatan. Skapelserna presenterades professionellt av Ingrid Schrewelius, numera lundabo.

Textilkonst

Baroques festkläder är hantverk av innehavarrinnan, Agneta Hanell. Textilkonst på hög nivå. Dyrt? Javisst, men som Schrewelius påpekade, köper man en festklänning av sådan kvalitet kan man ha den livet ut, och dividerat med det antal fester som man förhoppningsvis kan vara med på, så blir det billigt per gång så att säga. Riktig konst utmärker sig ju av att den blir bättre ju mer man ser på den, och det gäller säkert också de flesta av de kreationer som förevisades.

Femelle Country specialiserar sig på rustika kläder från England,

Skottland och Irland. Jag fastnade särskilt för en oljerock i vaxad bomull, något att ha i höstregnet. Schrewelius gav också en del praktiska råd. Tvätta inte ylle så ofta som vi gör i Sverige. Gör som engelsmännen, lufta yterkläderna! Häng ut dem när det är riktigt fuktigt, helst dimma. Då blir det rena och återfår sin ursprungliga struktur.

Något som var nytt för mig var å ena sidan engångskläder för mer profana fester, av plast eller papper (läggs efter festen i lämplig container för återvinning); å andra sidan historiska kläder. En mycket vacker kopia av en mansdräkt från 1700-talet gjorde intryck. Varför använder vi inte sådana kläder? Vi spelar ju musik på kopior av tidstrogna instrument!

Det här med kläder är något som jag inte har klarat ut riktigt, varken med mig själv eller med andra. Ska det vara vackert, ändamålsenligt, skönt att bära, provocerande eller konfirmerande, uniformt eller individuellt? Varför är vackra och sköna kläder oftast dyrare? Varför får vi inte lära oss att sy våra kläder själva? Hantverket är tydligen på väg tillbaka, vilket Baroque är ett tecken på, men exklusivt och dyrt.

En riktig skräddare

Själv är jag så gammal att jag upplevt följande, 8 år gammal, på den skånska landsbygden. Min far säger: "Nu ska vi gå till skräddaren, för du behöver en kostym!" Byskräddaren bor i ett litet hus vid byvägen, husets grund ligger ca en meter under vägbanans nivå, vitkalkade väggar och svart tjärtak. Skräddaren sitter på ett bord och förevisar tygerna. Det som gäller är hållfastheten. "De e't stat ty" säger han och syr en

snygg kostym till mig och till ett pris som var överkomligt för de flesta. Självklart och enkelt, här behövdes ingen reklam, inga skyltfönster, inga modevisningar. Skräddaren fyllde bygdens behov, nästan; många föredrog nog köpekläder i centralortens affärer.

Mitt förhållande till kläder har som sagt varit både oklart och ogenomtänkt, utan någon egentlig strategi. Under större delen av min levnad har mina klädinköp haft låg prioritet. Ekonomi och ointresse har styrkt klädval. Det har blivit medelmåttiga och halvdåliga inköp på rea då och då. Dock har jag gjort vissa fynd. En härlig velourtröja, inköpt på Blommor och Bin i början på 70-talet bar jag både till vardags och fest under ett helt decennium. Jag har också inhandlat häftiga skjortor på mina utländska resior. Problemet är att jag inte vågar använda dem. De kanske skulle provocera en del. Dessutom tycker jag ofta att det är synd att förstöra vackra kläder genom att använda dem. Beror det på min puritanska uppfostran?

Kläder och politik

Det tråkiga med vår klädkultur är att så många vill eller tvingas till att klä sig uniformt, särskilt män. Kläder kan betyda mycket i politiken. Såg ni partiledardebatten i TV? Där satt Ingvar Carlsson, Bengt Westerberg, Olof Johansson, Alf Svensson och Carl Bildt, alla i samma gråa kostym, vit skjorta och brun gulgrämelerad slips – uniformerade som politbyråmedlemmar på gamla bilder från Moskva. Inte hade de valt dessa kläder själva heller! Vilken kontrast mot de levande färgrika kläderna

hos Birger Schlaug och Gudryn Schyman! Vann de några röster på dessa kläder?

Ibland kan det vara svårt att veta vad man ska ta på sig, särskilt till en fest. Då kan man tänka på egneterna på ön Egina i det gamla Grekland. De lär, enligt Svensk Uppslagsbok, ha haft för vana att på fester uppträda nakna, "ty det var deras högtidsdräkt".

Dessa tankar hade jag under modevisningen. I pausen spelades det musik av en duo i vilken en medlem av Röda Kapellet deltog. Då hade emellertid stämningen stigit så högt, att sorlet överröstade musiken. Vid kaffet kom handväskorna fram med guldetui och cigarretter. Snart stod röken som en dimma i Stora salen på Grand. För att undvika akut förgiftning lämnade jag lokalen och min första – och tyvärr p g a röken troligen sista – modevisning.

Per-Åke Albertsson

I lejonets kula

För någon vecka sedan bevistade jag ett av Roundtables medlemsmöten. Tro nu inte att jag åkte med Gyllenhammar till Paris. Jag har förvisso åkt med SAF till Bryssel, så jag har inget principiellt emot att bli bjuden av näringslivet. Men det jag ska berätta om är den Lundabaserade organisationen Roundtable. Innan jag blev uppringd av en av dess medlemmar kände jag inte till att den existerade.

Roundtable är ett slags ordenssällskap med ursprung från Storbritannien och kan också beskrivas som en juniororganisation till Rotary. Sällskapet tillåter inga kvinnor som medlemmar och de betraktar sig enligt min sagesman som mer bildade än folk i allmänhet.

Roundtable hade kontaktat Nej till EUs rikskansli för att få en föreläsare. Mötena brukar bestå av något seriöst en tredjedel av tiden och "festligheter" de andra två

tredjedelarna. Möteslokalen kändes något ovan för mig; en centralt belägen bank. Jag är dock inte den som duckar inför nya utmaningar, så jag accepterade inbjudan. För att inte uppfylla de vanliga förväntningarna ansträngde jag mig lite för att se proper ut. Efter inledande frågor om parkeringsproblem (vilket sällan min cykel ger upphov till), och förväntansfulla kommentarer som "det här ska bli kul", satte jag igång.

Jag beskrev ett globalt scenario med en omställningsprocess gentemot hållbar utveckling. Mot bakgrund av bl.a. Riokonferensens beslut gick jag igenom vilka förändringar som är nödvändiga för att möjliggöra framtida generationers existens på jorden. Sedan följde en analys av EU. Även om EU är en komplex och sammansatt process är det ingen tvekan om att dess huvudspår leder åt helt fel håll

sett utifrån vad naturen tål. Med hjälp av offentliga subventionerade lastbilstransporter (skattepengar ska täcka de miljö- och andra skador trafiken ger upphov till) ska en ökande mängd varor fraktas kors och tvärs inom EU. Enskilda länders miljökrav som kan hindra varornas fria rörlighet mellan EU-länderna avvisas. Ett omfattande subventionssystem upprätthåller en miljökadlig livsmedelsproduktion.

Alternativet kan vara ett svenskt näringsliv som går före med hjälp av från statsmakterna klokt formulerade villkor som underlättar kretsloppsomvandlingen. En anpassning till vad naturen tål måste komma förr eller senare. Fossilbränslebaserade bränslen och produkter måste fasas ut och ersättas med biomassabaserade dito. Den som vågar gå före får en mängd konkurrensfördelar i förhållande till dem som klamrar sig fast vid en ålderdomligt och ohållbart produktionsteknik.

Jag förmedlade också lite skvaler från mina kontakter med SAF. Det finns en oppositionen mot det ensidiga EU-engagemanget. EU är rikt, men utgör inte mer än 6% av världens befolkning. Sverige har åtskilliga företag som prioriterar förbindelser med USA och de växande marknaderna i Asien.

En livlig diskussion utbröt. Församlingen innehöll en forskare som vittnade hur erfarenheterna med EUs forskningsbyråkrati omvänt honom till att bli EU-motståndare. Mina negativa förväntningar infriades bara i en liten utsträckning. Åhörarna var förvånansvärt mottagliga för vad jag hade att säga. Några deklarerade att de kanske skulle rösta nej trots allt. En stilenlig avtackning där en av bankens litografier överlämnades markerade övergången till festande i det exklusivt manliga sällskapet. Jag cyklade hem och konstaterade att det finns hopp om framtiden.

Karin Svensson Smith

Gunnesboskolan föredömligt sund

Den nya Gunnesboskolan har uppmärksammats på senare tid av olika skäl. Den s k Tåggruppen, som motarbetar dubbelspåret på västkustbanan, har använt skolan och dess läge intill spåret som slagträ i den debatten. Men själva skolan har också fått beröm från skilda håll för sin erkänt goda miljö både för elever och personal. Den sunda skolan är resultatet av ett bra samarbete mellan beställaren, Lunds fastighetskontor och arkitekten, White Arkitekter i Malmö. VB har haft tillfälle att besöka skolan när den visades härom kvällen för Landskronas miljöförvaltning av fastighetskontorets byggherf Johan Hallbergson.

Debatten om nerslitna och osunda skollbyggnader har varit som mest intensiv i år. Skolor i Lund har vållat svåra allergiproblem, som hjälpligt lösts genom ombyggnader. I Kinna strejkade eleverna i gymnasiet i höstas när några av dem blev medvetlösa av allergiska reaktioner på osunda material och mögel orsakade av fuktskador.

Idag har var fjärde svensk någon form av allergi eller överkänslighet, och i skolor och barnstugor är en tredjedel av barnen drabbade av allergier. Problemen växer om man inte gör något åt roten till det onda.

Sunt program

Redan när Gunnesboskolan planerades för tre år sedan, satte fastighetskontoret i samarbete med arkitekten upp ett program för att åstadkomma den sunda skolan genom att utnyttja gamla och nya kunskaper om hur man bygger sunda hus. För att alla parter skulle kunna samarbeta för en god miljö, ett bra klimat och en bra akustik, satte man upp bl a följande mål:

– en ljus och luftig inomhusmiljö med rymlig takhöjd, välstuderat dags- och konstljus och vackra, tåliga material;

– ett bra inneklimat med rätt temperatur, välfungerande ventilation och sunda material;

– en god ljudmiljö, fungerande ljudisolering, tillräckligt låg ljudnivå och avstämmd rumsakustik; – säkra och beprövade konstruktioner som också klarar fuktproblemen.

Inga baracker

När nu skolan står färdig, är det lätt att känna att man idag är fjärran från 60-talets plast- och pappbaracker, som idag mest luktar mögel. Ändå finns det fler krav och önskemål som man inte vågat uppfylla i den här skolan, men som prövats på annat håll och som därför kan komma att provas i nästa skolbygge i Lund. Ett annat exempel på en sund skola i närheten är Risebergskolan i Malmö, där man också haft ett miljömedvetet målningssystem.

Gunnesboskolan är i vilket fall en trevlig och trivsamt skola, som känns gedigen och som man därför måste vara aktsam om. Rumshöjden är minst tre meter, men klassrummen håller en rymd med snedtak upp till två våningars höjd. Det ger bra luft och även dagsljus i klassrummet, och med ventilatio-

nen som dock inte går på självdrag, ska elever – och lärare – kunna hålla sig vakna och pigga. Temperaturen får inte heller bli för hög. När det är varmt ventileras mycket luft bort, men värmen i luften tas tillvara och får värma upp stommen. Det bidrar till den ovanligt låga energiförbrukningen.

Med grästorv och ängsblommor på vissa av de tunga betongytternas tag har man en tung konstruktion som också ger långsamma temperatursvängningar i rummet. Dessutom ser det trevligt ut mot Stenåldersvägen, där de boende i ett inledande skede var ytterst negativa till att det skulle byggas en skola här. Idag bör de vara glada över att skolan ser trevlig ut.

Den tunga konstruktionen ger också en bra ljuddämpning mellan klassrum och från trafik- och andra störningar utifrån. Rumsakustiken är viktig med tanke på att ovanligt många barn på Gunnesbo är hörselskadade. Tänk bara när en hel klass skrapar med stolarna! I skolan är ju det talade eller sjungna ordet det viktigaste mediet! Musiken är en viktig ingrediens i skolan, inte minst pedagogiskt. Därför har särskilda krav ställts på efterklangstider och på att fläktar och andra installationer ska vara maximalt bullerdämpade.

Hela Gunnesboskolan har golvvärme, och rummen saknar därför dammsamlare och fularadiatorer. Värmen leds i rör i golvet som gör dem varma och goa. Värmen och ventilationen styrs förstas av behovet, och överskottsvärmen i ventilationsluften tas om hand i värmeväxlare och förs tillbaka till friskluften. Den är helt separerad från den begagnade luften. Man ska också kunna vädra på vanligt sätt genom att öppna fönstren – en beprövad metod, som tyvärr inte alltid fungerar i moderna kontors-hus.

Självdrag?

Man har diskuterat att använda självdragsprincipen i ventilations-systemet. Men då bör byggnaderna vara högre för att få tillräckligt drag, och skolan är ju i princip byggd bara i ett plan. Så om man ska klara ett rimligt utbyte av förbrukad luft, måste naturens krafter ha hjälp av några fläktar, skriver programgruppen. Den växande kunskapen om hur man gör fungerande och ändå inte överdimensionerade ventilations-

system utnyttjas på Gunnesboskolan. Annars är ventilations-maffian ofta på bettet när det gäller att föreslå häftiga, dyrbara och utrymmeskrävande lösningar. Systemets funktion kontrolleras årligen med planerat underhåll, något som numera måste ske i alla hus som inte är småhus och radhus.

Sunda material i övrigt betyder tegel, klinker eller kakel och träpanel men också putsade och målade väggar av gipsskivor som ju inte avger några osunda ångor. På Gunnesboskolan har man inte som på annat håll använt äggoljetempera – det är ju en gammaldags "naturlig" målningssystem som kommit i ropet. Istället har man ställt höga krav på de vattenbaserade färger som använts. Golven är av trä, bok, ek eller askparkett, i matsalen lönn, eller

linoleum som ju också är ett naturmaterial. En viktig aspekt är att byggmaterialen och konstruktionen medvetet är valda så att skolan ska hålla länge – en i bokstavig mening hållbar utveckling! Valet av gedigna material ger också låga underhållskostnader.

Allt detta ger tillsammans en skola som uppmuntrar till efterföljd. Både när nästa skola ska byggas i Lund, och vid ombyggnad av våra slitna 60-talsskolor kan man kanske komma ytterligare några steg närmare den verkligt sunda skolan. Ett studiebesök för huggade intresserade kan ordnas under hösten eller våren. Det skulle också vara kul att höra vad personal eller föräldrar till barn på Gunnesboskolan tycker. Stämmer den här positiva bilden i verkligheten?

Tho

Flamman överraskar

I nr 31 återgav VB ett flygblad från Lundavänster för EU med rubriken "Ett spöke går genom Lund", en text där Karl Marx förklarar varför han skulle ha röstat ja till EU om han varit svensk och dessutom vid liv.

I nr 42 återger så Norrskens-flamman Information större delen av flygbladets text, med källas nämnande.

Flamman har tagit hård ställning mot en svensk EU-anslutning och det ämnet dominerar f.n. i tidningens spalter. Så mycket mer överraskande och glädjande är det då att flygbladstexten återges helt utan satiriska eller på annat sätt avståndstagande kommentarer.

Detta kan bero på att redaktionen med sin marxistiska skolning finner flygbladet övertygande. Men troligare är nog att man helt enkelt är vidsynt nog att vilja släppa fram även jasadans argument. En sådan vidsynthet hade jag faktiskt inte väntat, det måste jag erkänna.

Flamman slås just nu för sin existens. Tidningen måste öka upplagan avsevärt för att klara en presstödsgräns och därmed rädda ekonomin.

Jag tycker fortfarande att Flamman är såpass historiskt belastad att den inte är den tidning som vänstern behöver. Men dess öppenhet har fått mej att vackla en smula i den övertygelsen.

Gunnar Sandin

Vad händer med vår miljö?

Debatt om EU, EES och miljön! Lennart Daléus (Grönt Europa) och Karin Svensson Smith (Nej till EU)

Lunds stadshall, sessionssalen, måndag 31 oktober kl 18.

Arr.: Grönt Europa, Nej till EU och Studieförbundet Vuxenskolan

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svarbrödersg. 3. Tel 046-11 51 59 onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåts om källan anges. Bilder är upphovsmännens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Nu var det 1994

Mycket förändrades genom real-socialismens fall 1989. Framför allt var det mycket gammalt som dök upp igen.

Jag tänker närmast på det geopolitiska filosoferandet. Underbyggt av ett nymornat historieintresse, som allsköns hermanlindqvistare slagit mynt av, dras det i dagsdebatten hejdlösa paralleller till 1914, 1721, 1453, 711 osv. Det talas inte om blod och jord men väl om religion och jord, ödesgemenskaper, att kultur och tradition är starkare än politik och ekonomi.

Sign. Lucifer går i VB nr 32 inte fullt så långt tillbaka. Han startar 1919 och markerar Barbarossaåret 1941. Att Finland nu säger ja till EU betyder bara, säger han, att man återgår till det gamla mönstret, till bundsförvantskap med och underordning inför ett expansionistiskt Tyskland. Att EU i första hand är ett stortyskt projekt är ju något som Lucifer flera gånger tidigare har antytt.

Därom kan man ha andra uppfattningar, med bättre stöd i det faktiska historiska skeendet. Men låt mej beträffande Finland påminna om att det inte var Henkel eller Messerschmidt som de härom året beställde till sitt flygvapen utan amerikanska F-16. De beställde heller inte Gripen, och bakom det ligger möjligen ett mått av historiskt grundad skepsis mot Sverige som pålitlig partner, samma sak som Lucifer berör. Denna skepsis är bara ett av skälen till hur dödfötet det är att ställa upp ett utbyggt nordiskt samarbete som alternativ till EU.

Johannes Salminen har nyligen talat om Finland som Europas mest amerikaniserade land. Själv trodde jag att det var Sverige men Salminen är bättre skickad att göra jämförelser. Därför tycker han att det vore bra med lite tysk, fransk och rysk motvikt, och han pläderade för ett finskt ja.

Ett annat land som den amerikanska kulturen på olika sätt har penetrerat är enligt flera reportrar Algeriet. Detta är säkert en viktig förklaring till att landet nu, som reaktion, har drabbats av en nyfundamentalistisk strömning. Viktigare än att tala om den historiska, oöverstigligen klyftan

Lundavind i blåsväder

Föreningen Lundavind, som VB skrev om i augusti, har råkat i blåsväder. Det låter ju positivt, men eftersom dess vindkraftverk ännu inte är byggt, kan man idag inte dra nytta av den blåsten.

Föreningen Lundavind bildades för att i kooperativ form svara för det tredje vindkraftverket i Lund. Det är ju extra förmånligt att bygga vindkraftverk kooperativt, eftersom en kooperativ förening kan få betydligt bättre statsbidrag och rabatt på energiskatten, än om exempelvis Lunds Energi skulle uppföra det. Entusiasmen var stor på föreningsstämman i augusti, när styrelsen utsågs. Till ordförande valdes då Agneta Paulsson, lundabo som jobbar på Malmö Energi, och bland övriga i styrelsen valdes Ann Schlyter som suppleant.

Det nya kraftverken som ska byggas i Lundavinds regi på Pilsåker, blir större än Lunds Energis Anna och Bella, ca 500 kW. Som framgått av dagstidningarna för några veckor sedan har det i muntliga yttranden kommit klagomål till miljönämnden över det planerade vindkraftverket som därför nu är hotat. Klagomålen handlar i bägge fallen om befärad störningar på det gamla arbetarbostället som hör till Pilsåker. Det är dels fastighetskontoret, som förvaltar kommunens mark och som säger att "man inte är intresserad av ökade störningar, eftersom det kan innebära att arrendatorn kan ställa krav på ersättning för förlorade hyresintäkter från arbetarbostället".

Det andra klagomålet kommer från arrendatorn, som säger sig vara orolig för ökat buller vid arbetarbostället om kraftverket kommer upp.

På sitt senaste sammanträde bordlade miljönämnden ärendet, för att man skulle kunna hitta en lösning som uppfyller rimliga anspråk på störningsfrihet. I måndags besökte Lundavinds styrelse platsen för det planerade kraftverket, och Ann Schlyter berättar:

mellan "islamskt" och "kristet" är att föra diskussionen i termer av modernism och antimodernism.

Det har hänt så mycket sedan 1453 och 1941. Jag tror att jag kan

Fega politiker

–Det är fegt av miljöpolitikerna att bordlägga ärendet, tycker Ann. Istället för att ge sig ut på platsen och studera verkligheten, har miljöförvaltningen tillämpat schablonberäkningar, som säger att vindkraftverk ska ligga minst 250 meter från bostadshus. I detta fallet ligger det enda bostadshus som skulle kunna bli stort, det gamla arbetarbostället, 150 meter från platsen för det planerade kraftverket. Och där finns dessutom helt andra störningskällor!

–Om man står vid bostadshuset, kan man åtminstone inte vid måttlig vindstyrka höra de befintliga vindkraftverken Anna och Bella. Trafiken på väg 108 överröstar allt! Dessutom håller man på att bygga en ny uppfartsramp till Fjellievägen strax intill huset, som alltså kommer att exponeras ännu mera för trafikbullret. Men trafiken tycks vara en störning som man alltid tvingas acceptera.

–Varför miljöprövas inte utbyggnaden av den trafikapparaten med hänsyn till befintlig bebyggelse? undrar Ann.

Stridbar arrendator

Huset ägs av Lunds kommun. Arrendator är lantbrukaren Claes Wachtmeister, stridbar talesman för många jordbrukare i Lund. Arrendatorn hyr sedan ut det dåligt underhållna huset till en person, som själv inte tycks bry sig om ett eventuellt vindkraftverk.

–Om nu miljöförvaltningens bullermätningar från de befintliga kraftverken visar att störningarna skulle bli så stora att de inte kan accepteras från ett nytt kraftverk, så bör kommunen ta sitt ansvar för den satsning på vindkraft som är beslutad och säga upp arrendet vad gäller bostadshuset. Hyresgästen får då erbjudas en annan bostad, menar Ann.

–Men med tanke på den trafikökning man bäddar för genom att bygga Västra Ringen där, borde vindkraftverket enbart bidra med ljuv musik.

lugna den manifesterat USA-vänlige Lucifer: det är inte någon tysk sfär som Finland och Sverige primärt ingår i.

Gr

Vernissage på Klostergården

Nu på lördag den 29 oktober mellan kl 15 och 19 visar Göte Bergström och Ninni Dahlbäck akvareller och oljepastellmålningar i Hyresgästföreningens lokal på Sunnaväg 2G (ingång från norra gaveln i källaren).

Göte Bergströms motiv är från Klostergården, från Småland och det gamla Lund.

Förfiskningar samt vin, kaffe med dopp serveras!

Utställningen visas dessutom under följande tider: Söndag 30 okt kl 15-18, måndag-fredag t o m 11 nov kl 17-20, lördag 5 nov samt söndag 6 nov kl 15-18, eller efter överenskommelse.

Filmer om andra etniska kulturer

Under november visar Kulturen i samarbete med studentfilmstudion fem filmer med anknytning till film- och föreläsningsserien *Etniska konflikter*:

–*Mima* (Philomène Esposito, 1990) Tisdagen den 1 november.

–*Zigenarnas tid* (Emir Kusterica, 1989) Tisdag 8 november.

–*Rädsla urholkar själen* (Rainer Werner Fassbinder, 1973) Tisdag 15 november.

–*Kejsaren* (Jösta Hagelbäck, 1978) Tisdagen den 22 november.

–*Blecktrumman* (Volker Schlöndorff, 1979) Tisdag 29 november. Alla tisdagar kl 21 på KINO.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte 31/10 kl 19.30 på partilokalen. Ämne: Förbereda nyvalda kommunfullmäktiges första sammanträde den 3 november (valärenden).

RÖDA KAPELLET. So. 23.10 kl. 18.45 rep. med Maria Sundqvist (ffg på länge!) med Kurt Weills tolvskillingsvit (ffg på ännu längre) inför Böökpjoktet. Dock är det ont om noter i arkivet så leta fram alla noter du har på nr 101-107.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna:
Kajsa Theander 046-13 28 40.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69.